

Петринич В.В.

РОЗВИТОК ПОРУШЕНЬ ПОВЕДІНКОВИХ РЕАКЦІЙ ЗА УМОВ ПІДГОСТРОЇ ІНТОКСИКАЦІЇ МАРГАНЦЮ ХЛОРИДОМ В ЩУРІВ З РІЗНОЮ ШВИДКІСТЮ АЦЕТИЛЮВАННЯ

*Кафедра анестезіології та реаніматології
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Експериментально дослідити в динаміці особливості змін структури поведінкових реакцій в статевозрілих щурів при інтоксикації марганцю хлоридом залежно від швидкості ацетилювання.

Експерименти проведено на білих конвенційних аутбредних статевозрілих щурах-самцях, які знаходились на повноцінному раціоні віварію.

Для визначення ацетилюючої здатності тваринам внутрішньоочеревино вводили водну суспензію амідопірину з розрахунку 20 мг/кг. Упродовж трьох годин у тварин збирали сечу, в якій визначали активність 4-аміноантипірину та N-ацетил-4-аміноантипірину. За кількістю виділених з сечею метаболітів дослідних тварин було розділено на дві групи: „швидкі” та „повільні” ацетилятори.

Підгостру інтоксикацію моделювали шляхом внутрішньошлункового введення $MnCl_2$ дослідним тваринам в дозі 50 мг/кг впродовж 28 діб. Евтаназію щурів виконували через 24 год після останнього введення речовин шляхом декапітації. Контролем слугувала інтактна група тварин, яким внутрішньоочеревино вводили водопровідну воду.

З метою оцінки пошкоджуючої дії $MnCl_2$ з урахуванням типу ацетилювання до початку експерименту та в динаміці інтоксикації (на 7-му, 14-ту, 21-шу та 28-му добу) вивчали показники поведінкових реакцій щурів: горизонтальну рухову активність, вертикальну рухову активність, норковий рефлекс. Сума даних показників складала інтегральну поведінкову активність. Тривалість спостережень за кожною твариною – 3 хв.

Оцінку різниці сукупностей вибірки проводили, використовуючи t-критерій Стьюдента. Відмінність між вибірками вважалася статистично вірогідною при $p < 0,05$.

При уведенні щурам $MnCl_2$ у дозі 50 мг/кг після 7-кратного уведення ксенобіотика вірогідно знизилася горизонтальна рухова активність: на 16,5% у «повільних» ацетиляторів та на 19,6% у «швидких». Вертикальна рухова активність у «повільних» ацетиляторів зменшилася на 42,8%, у «швидких» – на 29%. Норковий рефлекс знизився на 18,4% лише у «повільних» ацетиляторів. Інтегральна поведінкова активність на 7-й день експерименту у «повільних» та «швидких» ацетиляторів відповідно знизилась на 21,1% та 19,4%.

Вірогідне зниження показників поведінкових реакцій порівняно з контрольними групами спостерігалось впродовж всього експерименту та досягнуло максимальних змін на 28-му добу. Так, величина горизонтальної рухової активності у тварин із «повільним» і «швидким» типом ацетилювання знизилася на 50,4% та 60,6%, вертикальна рухова активність – на 69,5% та 81,2%, інтегральна поведінкова активність – на 43,9% та 52,5% відповідно.

За вірогідними змінами поведінкових реакцій статевозрілі щурі з «швидким» типом ацетилювання є більш уразливими до підгострої дії $MnCl_2$ у дозі 50 мг/кг, ніж «повільні» ацетилятори.

Ротар В.І.

ВИКОРИСТАННЯ РІФАКСИМІНУ ДЛЯ СЕЛЕКТИВНОЇ ДЕКОНТАМІНАЦІЇ КИШЕЧНИКУ У ХВОРИХ НА ГОСТРИЙ НЕКРОТИЧНИЙ ПАНКРЕАТИТ

*Кафедра анестезіології та реаніматології
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Метою роботи є обґрунтування використання ріфаксиміну для селективної деконтамінації кишечника (СДК).